

komme to Gange om Aaret til Udlandet og endda maatte stille en Kavtion paa flere Hundrede Daler, saa vidt jeg husker 500 Daler, for at blive med. Nu kunne vi med de reglementerede Skibe komme 14 Gange om Aaret til Udlandet. Den Route, jeg særlig her vil holde mig til, er „Det forenede Dampskibsselskab“s, som bliver støttet med 40,000 Kr. af den danske Statskasse og med 50,000 Kr. af den islandske Kasse, altsaa i alt med 90,000 Kr. Rejserne arrangeres for det første saaledes, at i hele to Maanedere ere vi paa Færøerne afskaarne fra al Postforbindelse. Fra 16de November i Aar til 15de Januar n. A. gaar der ingen Post til Færøerne. Dertil kommer, at disse Skibe gaa ikke direkte, de skulle stadig om ad England, hvorved Rejsen baade forlænges og fordyres umaadelig meget. Medens Turen her fra Kjøbenhavn til Færøerne kunde blive gjort paa 3 Dage, bliver der anvendt 8 Dage derpaa. Ligeledes synes Passageretaksterne at være forbausende høje. Tur og Retur her fra til Færøerne koster 130 Kr., medens derimod Tur og Retur herfra til Leith i Skotland kun koster 54 Kr. Det er saa meget mere mærkeligt, som det jo ellers er saaledes, at jo længere Vejen bliver, des mere Moderation plejer man at give i Billetpreisen, og Vejen herfra til Leith er, om ikke fuldt nøjagtigt Halvdelen af Vejen, saa dog næsten, og dog bliver der denne Forskel. Med Kost og andet kommer altsaa en saadan Rejse paa en 200 Kr., og det skulde man synes var aldeles urimeligt. Det lægger ogsaa mange Hindringer i Vejen for, at Folk fra Færøerne kunne komme ud og se og lære, hvad vi jo saa højlig trænge til.

Telegraf-hæve vi selvfølgelig ikke paa Færøerne og heller ikke Telefon. Men da Anlægget af et Telegrafkabel mere og mere bliver et Eksistensspørgsmaal baade for os og for Island, vil jeg haabe, at Forhandlingerne snart maa blive førte derhen, at der virkelig kan skrides til Anlægget deraf.

Medens jeg nævner Island, vil jeg udtale, at jeg er meget glad for de Udtalelser, som ere fremsatte her i dette høje Ting baade af et æret Medlem og af den højtærede Justitsminister angaaende den Forfatningsforandring, som Islænderne ønske. Jeg er aldeles overbevist om, at hvis deres Ønsker blive modtagne med Velvillie her i Landet, vil det føre til gensidig Fordel, gensidig Tilfredshed og gensidig Lykke baade for Island og Danmark.

Vi have en anden Post paa Finansloven, en ganske lille en paa 2,000 Kr.

Det er en Udgift til Grundforbedringer, og det angaar altsaa Landbruget. Naar vi nu sammenligne de to Summer, de 60,000 Kr. til Fiskeriet og de 2,000 Kr. til Landbruget, vil vel mangan en fristes til at spørge: Er der da ikke noget Landbrug derovre, eller er der saa stor Forskel mellem Landbruget og Fiskeriet paa Færøerne, som det kunde se ud til efter disse to Summer? Det er der dog ikke. Paa et andet Sted af Finansloven se vi, at visse Landbrugsindtægter staa opførte med Beløb paa 16,000 Kr. eller lidt mere. Desuden svarer Landbruget hjemme Bidrag til Lønning af Præster, Sysselmand osv. Men Landbruget er i den sidste Tid traadt aldeles i Skygge for Fiskeriet. Ikke desmindre maa man sige, at Landbruget i sin Tid har været Modernæringen og maa ske i dobbelt Forstand Modernæringen. Det rige Fiskeri, man har nu, kan man først og fremmest takke Landbruget for. Da den kongelige Enehandel der oppe blev ophævet for 50 Aar siden, var Landbruget saa at sige den eneste Næringsvej der oppe. Hvor skulde man saa, da man begyndte med Fiskeriet, tage de Penge fra, som skulde til ved Indkøbet af de mange Skibe? Det var ingen andre end Bønderne, som lagde i Vej med deres Kapitaler og fik indkøbt det ene Skib efter det andet, saa at vi nu have over 100, vel nærmest 120 Fiskeskibe. Landmændene fik imidlertid ikke deres Kapitaler tilbage til Jordbruget. For det første gik det ikke godt med Fiskeriet. Der var mange af Skibene, som forliste, man havde ikke nogen gensidig Forsikringsforening den Gang, og Kapitalerne gik tabt. Men man saa alligevel, at det var et heldigt Spor, man var kommen ind i, og blev ved, saa at Kapitalerne ikke blev anbragte i Landbruget igen, men anbragte i endnu flere Skibe, hvorved Flaaden blev stadig udvidet. Paa denne Maade er Landbruget paa Færøerne i flere Aar blevet lænset for Kapital, og ikke blot for Kapital, men ogsaa for Arbejdskraft, idet alt det unge Mandskab, som kan udføre noget dygtigt Arbejde, er gaaet til Søs. At den forældede Drift endydeligere gør Landbruget mindre fordelagtigt, er indlysende, og dertil komme de daarlige Kommunikationsmidler, vi have. Man vil da forstaa, at Landbruget ikke for Øjeblikket har lyse Udsigter paa Færøerne.

Der tiltrænges Reforme paa Færøerne paa mangfoldige Omraader, men man kan ikke forlange, at de skulle ske paa en Gang. Man har haft sin Opmærksomhed henvendt